

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200665
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200665.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: RALU, s.r.o., IČO: 36 356 743, Dvorčianska 72, Nitra, zastúpený advokátkou JUDr. Dagmar Danóciovou, Hodálova 2, Nitra, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2017/4145, O-353/2017 zo dňa 19.07.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/130/2017-78 zo dňa 04.07.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Inšpektorát práce Nitra (ďalej aj len „Inšpektorát práce“) dňa 11.10.2016 vydal oznámenie o začatí inšpekcie práce u kontrolovaného subjektu spoločnosti RALU, s.r.o. so sídlom Dvorčianska 72, Nitra (žalobca), ktorého zároveň vyzval, aby predložil dokumentáciu potrebnú na výkon inšpekcie práce za obdobie september 2015 - september 2016 v oblasti sociálnej legislatívy v doprave (konkrétne označené doklady a listiny), vrátane záznamových listov (tachografických krúžkov) od každého vodiča a dokumentáciu v oblasti pracovnoprávných vzťahov.

2. Inšpekcia práce bola vykonaná v dňoch 11.10.2016 a 21.10.2016 u žalobcu a v dňoch 24.10.2016 - 28.10.2016 a dňa 03.11.2016 na inšpektoráte práce. Inšpekciou bolo zistené porušenie povinností stanovených právnymi predpismi tak, ako bolo zdokumentované v protokole o výsledku inšpekcie práce č. INA- 25-43-2.6/P-A22, E24, A25, E27-16 zo dňa 03.11.2016 (ďalej aj len „protokol“). Obsah protokolu bol prerokovaný s povereným zástupcom žalobcu Mgr. Ing. Rastislavom Kostolánim dňa 03.11.2016, ktorý súhlasil so všetkými zistenými skutočnosťami a nedostatkami, s výnimkou bodu č. 5

protokolu, kde uviedol, že sa nevie vyjadriť k uvádzanému rozsahu nepredložených záznamových listov.

3. Prvostupňový správny orgán opierajúc sa o skutkové závery inšpekcie práce dňa 01.03.2017 vydal oznámenie o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty (ďalej aj len „oznámenie“), ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 09.03.2017. Žalobca sa k oznámeniu nevyjadril.

4. Inšpektorát práce rozhodnutím č. k. 118/17/práv., IPNR_OPS/ROZ/2017/118 zo dňa 03.04.2017 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) za použitia absorpčnej zásady uložil žalobcovi pokutu vo výške 5000 eur za správny delikt

· podľa § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z. o organizácii pracovného času v doprave a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 462/2007 Z. z.“) spáchaný porušením

- čl. 10 ods. 5 písm. a bod i) nariadenia ES č. 561/2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820 v nadväznosti na čl. 1 ods. 3 písm. b) nariadenia komisie (EÚ) č. 581/2010, týkajúce sa maximálnych lehôt na ukládanie relevantných údajov z jednotiek vozidla spočívajúci v tom, že v kontrolovanom období nezabezpečil stiahnutie údajov z kariet vodičov tak pravidelne, ako je to ustanovené členským štátom,

- čl. 33 ods. 2 nariadenia európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 165/2014 o tachografoch v cestnej doprave (ďalej aj len „nariadenie EP a R č. 165/2014“), ktorým sa ruší nariadenie Rady (EHS) o záznamovom zariadení v cestnej doprave a mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 561/2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy tým, že dopravný podnik nepredložil napriek požiadaniu inšpektorov práce všetky použité záznamové listy vodičov, ktoré boli žiadané na základe oznámenia o začatí inšpekcie práce zo dňa 11.10.2016,

a za porušenie

- § 123 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z., Zákonník práce, v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej aj len „Zákonník práce“) tým, že zamestnávateľ neposkytol zamestnancom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia za nočnú prácu popri dosiahnutej mzde za každú hodinu nočnej práce mzdové zvýhodnenie najmenej 20% minimálnej mzdy v eurách za hodinu,

- § 129 ods. 3 Zákonníka práce tým, že ako zamestnávateľ pri skončení pracovného pomeru nevyplatil zamestnancovi Zentko Róbert, nar. 18.05.1865, mzdu splatnú za mesačné obdobie september 2016 v deň skončenia pracovného pomeru.

5. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OPS/BEZ/2017/4145, O-353/2017 zo dňa 19.07.2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný konštatoval, že porušenie povinností uvedených v prvostupňovom rozhodnutí je posúdené správne a je zdôvodnené porušením platných právnych predpisov. Zároveň konštatoval, že žalobca neuviedol skutočností, ktoré by po vecnej alebo právnej stránke spochybnili zistený správny delikt a výšku uloženej sankcie považoval za primeranú a plniacu preventívnu i represívnu funkciu, keďže zasiahne i do majetkovej sféry žalobcu a tým ho aj odradí od ďalšieho nezákonného konania v budúcom období.

II.

6. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 11S/130/2017-78 zo dňa 04.07.2018 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania. Vychádzal pritom zo zisteného skutkového stavu, rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe bez zistenia väd, kedy správny súd nie je viazaný v konaní rozsahom a

dôvodmi žaloby a dospel k záveru, že tieto rozhodnutia sú zákonné a žaloba preto nie je dôvodná.

7. K námietke žaloby, že na jeho prípad nie je možné použiť čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia č. 561/2006, nakoľko v prílohe č. 3 k zákonu č. 462/2007 Z. z. nie je uvedené porušenie tohto článku a nie je upravená ani pokuta za takéto porušenie, a tiež, že zákon č. 462/2007 Z. z. nemá odkaz na nariadenie č. 581/2010, sa krajský súd stotožnil s názorom konajúcich orgánov inšpekcie práce. Žalobca nepostupoval v zmysle čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia č. 561/2006 a nezabezpečil, aby z vozidlovej jednotky a z karty vodiča boli sťahované všetky údaje tak pravidelne, ako je to ustanovené členským štátom. Toto bolo jednoznačne v priebehu inšpekcie práce u žalobcu preukázané a vyplýva to i z protokolu o výsledku inšpekcie práce. Napokon žalobca ani nenamietal, že by stanovenú lehotu 28 dní neporušil. Žalobca túto lehotu nedodržel v 17 prípadoch kontrolovaného obdobia, čo vyplýva priamo z dokladov, ktoré sám predložil (doklad označený ako „interval sťahovania dát - vodičič“), z ktorého je zrejmé, že v tam označených prípadoch kontrolovaného obdobia od 01.09.2015 bola táto lehota prekročená. Nedodržanie lehoty 28 dní nenamietal ani zástupca žalobcu dňa 03.11.2016, čo odôvodnil používaním nekvalitného softweru. Uloženie pokuty podľa § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z. za porušenie čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia čl. 561/2006 bolo preto správne a zákonné.

8. K námietke žalobcu, že údaje za obdobie od 01.09.2015 do 10.10.2015 nemusel predložiť a nemalo by sa preto prihliadať ani na nedodržanie lehoty 28 dní počas tohto obdobia, krajský súd uviedol, že žalobca predložil správne orgánu prvého stupňa na základe jeho výzvy zo dňa 11.10.2015 údaje a listiny týkajúce sa kontrolovaného obdobia. Súhlasil s tvrdením žalobcu, že z čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia č. 561/2006 vyplýva povinnosť dopravného podniku (ktorým je i žalobca) zabezpečiť, aby sa všetky údaje stiahnuté z vozidlovej jednotky a z karty vodiča uchovávali po dobu najmenej dvanástich mesiacov po ich zaznamenaní a aby tieto boli prístupné priamo alebo na diaľku z priestorov podniku. Zároveň ale súd pripomenul, že z § 37 ods. 3 písm. d/ zákona č. 462/2007 Z. z. vyplýva právomoc inšpektorátu práce uložiť dopravnému podniku pokutu, okrem iného i za porušenie povinnosti stiahnuť údaje z karty vodiča najmenej raz za 28 kalendárnych dní alebo skopírované údaje neuchová 24 mesiacov odo dňa ich skopírovania. Možnosť sankcionovania vyplýva i z § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z., ktorý bol vo veci aplikovaný. Uvedené ustanovenie umožňuje inšpektorátu práce uložiť pokutu dopravnému podniku, ak poruší iné povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi, t. j. nariadenie č. 561/2006 a nariadenie Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovom zariadení v cestnej doprave (poznámka pod čiarou k odkazu 7/ k § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z.). Lehota 28 dní nebola dodržaná ani pri sťahovaní údajov z kariet vodiča v období od 11.10.2015, kedy už bolo vydané oznámenie o začatí inšpekcie.

9. Z uvedeného vyplýva záver, že prekročením lehoty 28 dní na sťahovanie údajov z kariet vodičov v kontrolovanom období sa žalobca dopustil správneho deliktu, pretože porušením zákona č. 462/2007 Z. z. (§ 37 ods. 3 písm. d/) a nariadenia č. 581/2010 (čl. 1 ods. 3 písm. b/) naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z.

10. Krajský súd nesúhlasil ani s námietkou žalobcu, že porušenie čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia č. 561/2006 nie je uvedené v prílohe č. 3 (zoznam porušení osobitných predpisov) k zákonu č. 462/2007 Z. z. Na túto prílohu odkazuje § 31 ods. 4 zákona č. 462/2007 Z. z. a relevantná je v tomto smere i dôvodová správa k § 31.

11. K namietanej absencii odkazu na nariadenie komisie (EÚ) č. 581/2010 v poznámke pod čiarou k odkazu 7/ (k § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z.) krajský súd uviedol, že zákon č. 462/2007 Z. z. nadobudol účinnosť od 01.11.2007 a v § 37 ods. 1 písm. g/ bol od začiatku jeho účinnosti v poznámke pod čiarou k odkazu 7/ uvedený odkaz na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 a nariadenie Rady (EHS) č. 3821/85 z 20. decembra 1985 o záznamovom zariadení v cestnej doprave v platnom znení. Pritom nariadenie Komisie (EÚ) č. 581/2010 týkajúce sa maximálnych lehôt na ukladanie relevantných údajov z jednotiek vozidla a z kariet vodiča je z 1. júla 2010. Teda je nesporné, že nemohlo byť uvedené v poznámke pod čiarou k odkazu 7/ zákona č. 462/2007 Z. z. Nariadenie, ktorým sa ustanovujú maximálne lehoty, bolo vydané práve na účely čl. 10 ods. 5 písm. a/ bodu i/ nariadenia

(ES) č. 561/2006 (čl. 1 bod 1 nariadenia). Uvedené krajský súd považoval za nespochybňujúce pre záver, že v zmysle § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z. možno porušenie čl. 10 ods. 5 písm. a/ bodu i/ tohto nariadenia sankcionovať práve v nadväznosti na čl. 1. ods. 1, 3 písm. b/ nariadenia č. 581/2010 z 1. júla 2010.

12. Pripomenul krajský súd, že za použitia absorpčnej zásady bola žalobcovi uložená pokuta i za ďalší správny delikt podľa § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z. (porušenie čl. 33 ods. 2 nariadenia č. 165/2014), keď na požiadanie správneho orgánu žalobca nepredložil záznamové listy k vozidlám s evidenčným číslom NR XXXGE., NR XXXHP, NR XXXFR s uvedením konkrétneho časového obdobia, za ktoré neboli záznamové listy predložené, neuznávajú relevantnosť námietky, že čl. 33 ods. 2 nariadenia č. 165/2014 sa začal uplatňovať od 02.03.2016. Kontrolované obdobie bolo vymedzené od septembra 2015 do septembra 2016.

13. V tejto súvislosti žalobca namietal, že čl. 33 ods. 2 nariadenia č. 165/2014 sa začal uplatňovať od 02.03.2016, pričom žalovaný kontroloval jeho dodržiavanie v období od septembra 2015 do augusta 2016. Inšpektorát práce vykonával kontrolu u žalobcu v októbri a v novembri 2016, pričom kontrolovaným obdobím bolo obdobie september 2015 až september 2016 a nepredložené záznamové listy sa týkali obdobia pred uplatňovaním nariadenia č. 165/2014, t. j. pred a po dni 02.03.2016. S poukazom na uvedené krajský súd mal za to, že správne orgány porušenie povinnosti predložiť záznamové listy vodičov správne právne posúdili ako porušenie čl. 33 ods. 2 nariadenia č. 165/2014.

14. Záverom preto krajský súd konštatoval, že výsledkami šetrenia zdokumentovaného v administratívnom spise bolo osvedčené, že žalobca sa porušenia povinnosti dopustil tak, ako to inšpektorát práce vo výrokovvej časti uviedol a v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 03.03.2017 zdôvodnil.

15. K námietke prípadnej moderácie uloženej pokuty jej znížením krajský súd uviedol, že inšpektorát práce v prvostupňovom rozhodnutí zohľadnil pri stanovení výšky pokuty všetky okolnosti, vysvetlil, ktoré preukázané skutočnosti považoval za poľahčujúce okolnosti a ktoré naopak za okolnosti žalobcovi priťažujúce. Za poľahčujúcu okolnosť považoval skutočnosť, že ide o prvé porušenie povinností zo strany žalobcu a že žalobca v priebehu inšpekcie plne spolupracoval. Na uloženie pokuty na dolnej hranici sadzby nie je právny nárok, aj keď sú prítomné poľahčujúce okolnosti. Vedenie správnej úvahy týmto smerom by preto bolo dôvodné, ak by neboli prítomné žiadne priťažujúce okolnosti, čo však nie je prípad žalobcu. V danom prípade správne orgány dostatočne vysvetlili a zdôvodnili, že je tu prítomná relevantná priťažujúca okolnosť spočívajúca v tom, že sa jedná o dva správne delikty na úseku sociálnej legislatívy v doprave (porušenie čl. 10 ods. 5 písm. a/ a i/ nariadenia č. 561/2006 a porušenie čl. 33 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 165/2014), a to porušenie povinnosti podľa § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z., ktoré sa týkalo viacerých vodičov a viacerých vozidiel. Zároveň pri ukladaní pokuty nie je možné opomenúť ani ďalšiu preukázanú skutočnosť, že inšpekciami práce bolo zistené i porušenie pracovnoprávneho predpisu (§ 123 ods. 1 a § 129 ods. 3 Zákonníka práce v znení platnom v kontrolovanom období). Vzhľadom na uvedené výšku uloženej pokuty v rámci zákonného limitu považoval za primeranú a nevymykajúcu sa rovine voľnej správnej úvahy.

III.

16. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť navrhujúc, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. V správnom konaní vo veci uloženia pokuty bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 5000 eur s použitím absorpčnej zásady. Túto zásadu uplatnil inšpektorát práce z dôvodu, že podľa jeho názoru došlo k súbehu správnych deliktov.

18. S právnym posúdením veci krajským súdom tak, ako je uvedený v bodoch 16, 18, 19 a 20 rozsudku, žalobca nesúhlasí. Žalobca má za to, že nemohol naplniť skutkovú podstatu správneho deliktu

podľa § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z. porušením § 37 ods. 3 písm. d/ zákona č. 462/2007 Z. z., pretože sa nejedná o porušenie zákona, ale o pozitívne vymedzenie iného samostatného správneho deliktu. Správny orgán nezačal správne konanie za porušenie § 37 ods. 3 písm. d/ zákona č. 462/2007 Z. z. v zákonnej lehote podľa § 37 ods. 7 (pozn. súdu: bez bližšieho zdôvodnenia) a jeho použitie krajským súdom pri vyvodení právneho záveru bolo nesprávne.

19. Správny orgán nepostupoval proti žalobcovi podľa tohto správneho deliktu preto, že v súčasnosti ide § 37 ods. 3 písm. d/ nad rámec povinností uložených v čl. 10 ods. 5 písm. a bod i/ nariadenia ES č. 561/2006 v nadväznosti na článok 1 ods. 3 písm. b/ nariadenia č. 581/2010. Od účinnosti nariadenia č. 581/2010 sa stal § 37 ods. 3 písm. d/ nepoužiteľný pre účely správneho trestania. Inšpektorát práce sa s nečinnosťou zákonodarcu vo vzťahu k § 37 ods. 3 písm. d/ vysporiadal tak, že nesťahovanie kariet vodičov včas sankcionuje spravidla podľa § 37 ods. 3 písm. h/, ako to urobil aj v prípade žalobcu.

20. Nemožno preto dospieť k právnenému záveru, že nesťahovaním kariet vodičov načas bol spáchaný správny delikt podľa § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z. tak, že bolo porušené ustanovenie čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia ES č. 561/2006 v nadväznosti na článok 1 ods. 3 písm. b/ nariadenia č. 581/2010.

21. Svoj názor žalobca obhajuje neurčitosťou § 37 ods. 3 písm. h/ a že jeho pozitívne vymedzenie nedovoľuje uloženie trestu. Legislatívny odkaz nie je súčasťou právneho predpisu, nemá normatívny charakter. Má iba informatívnu hodnotu a preto nemôže obsahovať vynútiteľné pravidlo správania sa. V tejto súvislosti v žalobe namietal aj porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, § 34 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. (Trestný zákon) a § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Ich porušenie krajský súd vyhodnotil nesprávne, resp. sa im v odôvodnení napadnutého rozsudku nevenoval takmer vôbec.

22. Ani v legislatívnom odkaze 7/ k § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z. nie je obsiahnuté nariadenie č. 581/2010, čo by bolo rozšírenie obsahu normy správneho trestania v neprospech žalobcu. Žalobca nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že odkaz na nariadenie (EÚ) č. 581/2010 môže v legislatívnom odkaze 7/ sankčnej normy chýbať preto, že bolo prijaté neskôr ako samotný zákon č. 462/2007 Z. z. Použitie analógie v neprospech žalobcu je v rozpore so zákonom.

23. Napokon príloha č. 3 k zákonu č. 462/2007 Z. z. obsahuje podrobné taxatívne vymedzenie toho, čo zákon č. 462/2007 Z. z. chápe pod pojmom porušenie osobitného predpisu (§ 31 ods. 4). Krajský súd teda považoval za správny delikt skutok, ktorý nie je uvedený v tejto prílohe a navyše dospel k záveru, že vymedzenie je taxatívne výlučné pre účely vytvorenia systému hodnotenia rizikovosti dopravných podnikov. Žalobca nesúhlasí s názorom krajského súdu, že napriek tomuto sa mal dopustiť správneho deliktu podľa § 37 ods. 3 písm. h/ zákona č. 462/2007 Z. z. Krajský súd tak rovnako ako správne orgány vo veci uprednostnil právny formalizmus pred účelom nariadenia ES č. 561/2016 a zákona č. 462/2007 Z. z.

24. Namietá právne posúdenie veci i v rozsahu bodu 21 napadnutého rozsudku. Opätovne poukazuje, že ustanovenie § 37 ods. 3 písm. h/ je neurčité a preto pozitívne vymedzenie nedovoľuje uloženie trestu. Pripomenul, že inšpektorát práce začal kontrolu pre porušenie nariadenia č. 165/2014, ktoré sa začalo uplatňovať od 02.03.2016, a nie pre porušenie nariadenia č. 3821/85 (oznámenie o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty zn. IPNR_OPS/ROZ/2017/118 zo dňa 01.03.2017). Za porušenie predchádzajúceho nariadenia č. 3821/85 správny orgán správne konanie nezačal a zmeškal zákonnú lehotu s poukazom na § 37 ods. 7 zákona č. 462/2007 Z. z.

25. Žalobca nesúhlasí, že sa dopustil správneho deliktu podľa § 37 ods. 3 písm. h/ za porušenie čl. 33 ods. 2 nariadenia EP a Rady č. 165/2014 o tachografoch v cestnej doprave, ktorým sa ruší nariadenie Rady o záznamovom zariadení v cestnej doprave a mení nariadenie EP a Rady č. 561/2006, resp. že nastalo porušenie článku 33 ods. 2 nariadenia EP a Rady č. 165/2014 za obdobie od začiatku kontrolného obdobia.

26. Pripúšťa len, že sa dopustil porušenia § 123 ods. 1 a § 129 ods. 3 Zákonníka práce.

IV.

27. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Stotožnil sa v plnom rozsahu s rozsudkom krajského súdu, tento považuje za vecne správny a zákonný.

28. Je toho názoru, že tak napadnuté rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňového orgánu vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Oba správne orgány dôsledne vyhodnotili všetky skutočnosti zistené počas výkonu inšpekcie práce a zároveň sa vysporiadali aj s argumentáciou žalobcu obsiahnutou v odvolaní proti rozhodnutiu o uložení pokuty. Rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie Inšpektorátu práce Nitra bolo riadne odôvodnené a správny orgán sa vysporiadal so všetkými skutkovými aj právnymi otázkami.

V.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), osobou oprávnenou na jej podanie (§ 442 ods. 1 SSP), sťažovateľ je riadne zastúpený (§ 449 ods. 1 SSP) a následne bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 SSP), pričom jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) nie je dôvodná a preto jej nie možné vyhovieť.

30. V posudzovanej veci je kľúčovou otázkou, či obстоjí právny názor žalovaného o uložení pokuty žalobcovi za použitia absorpčnej zásady pri súbahu správnych deliktov tak, ako sú uvádzané vo výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia Inšpektorátu práce Nitra, ktoré ako vecne správne a zákonné žalovaný v odvolacom konaní potvrdil. Teda, či nedostatky zistené inšpektorátom práce u sťažovateľa v dňoch 11.10. 2016, 21.10.2016, 24.10. 2016 - 28.10.2016 a 03.11.2016 vo vzťahu ku kontrolovanému obdobiu september 2015 až september 2016 zakladajú v plnom rozsahu zodpovednosť za správny delikt podľa § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z., a ak áno, či je uložená pokuta primeraná.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku krajského súdu, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré korešpondujú s právnym názorom vo veci konajúcich orgánov verejnej správy. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

32. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že sa žalobca dopustil porušenia § 123 ods. 1 a § 129 ods. 3 Zákonníka práce. Sporným sa stal skutok spočívajúci v tom, že v kontrolovanom období žalobca ako dopravný subjekt nezabezpečil stiahnutie údajov z kariet vodičov tak pravidelne, ako je to ustanovené členským štátom (čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia ES č. 561/2006) a v kontexte tohto porušil i povinnosť na požiadanie predložiť použité záznamové listy vodičov ako boli inšpektormi práce žiadané (čl. 33 ods. 2 nariadenia EP a R (EÚ) č. 165/2014).

33. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 125/2006 Z. z., inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním pracovnoprávnych predpisov, ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domáckych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovŕšili 15 rokov veku, a kolektívne vyjednávanie, právnych predpisov a ostatných predpisov na

zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

34. Podľa § 7 ods. 3 písm. c) zákona č. 125/2006 Z. z., inšpektorát práce rozhoduje o uložení pokút podľa § 19, 20 a osobitného predpisu.

35. Podľa § 7 ods. 12 zákona č. 125/2006 Z. z., inšpektorát práce je nezávislý pri vykonávaní inšpekcie práce. Inšpektorát práce vykonáva inšpekciu práce podľa § 2 ods. 1 písm. a) prostredníctvom inšpektorov práce.

36. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 462/2007 Z. z., tento zákon upravuje
a) minimálne požiadavky na organizáciu pracovného času v doprave,
b) vykonávanie cestných kontrol a kontrol v priestoroch dopravných podnikov,
c) pôsobnosť orgánov štátnej správy vo veciach kontroly organizácie pracovného času v doprave.

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 462/2007 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov v doprave Zákonník práce.

38. Podľa § 34 ods. 1 písm. b) zákona č. 462/2007 Z. z., inšpektorát práce vykonáva kontroly v dopravných podnikoch; predmetom kontroly v dopravných podnikoch sú prvky uvedené v prílohe č. 1.

39. Podľa § 34 ods. 1 písm. c) zákona č. 462/2007 Z. z. účinného do 30.12.2016, inšpektorát práce ukladá pokuty za správne delikty podľa § 37.

40. Podľa § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z. inšpektorát práce uloží zamestnávateľovi alebo dopravnému podniku pokutu od 1 660 eur do 16 660 eur, ak poruší iné povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi.

41. Podľa čl. 1 ods. 1 nariadenia č. 165/2014, týmto nariadením sa ustanovujú povinnosti a požiadavky v súvislosti s konštrukciou, inštaláciou, používaním, skúšaním a kontrolou tachografov používaných v cestnej doprave s cieľom overiť dodržiavanie nariadenia (ES) č. 561/2006, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES a smernice Rady 92/6/EHS.

42. Podľa čl. 4 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 165/2014, prístup k údajom uchovávaným v tachografe a tachografovej karte sa môže kedykoľvek udeliť príslušnému dopravnému podniku, aby mohol plniť svoje zákonné povinnosti, najmä tie, ktoré sú uvedené v článkoch 32 a 33.

43. Podľa čl. 10 ods. 5 písm. a/ bod i/ nariadenia č. 561/2006 dopravný podnik, ktorý používa vozidlá vybavené záznamovým zariadením v súlade s prílohou IB nariadenia (EHS) č. 3821/85, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia:

i/ zabezpečí, že z vozidlovej jednotky a z karty vodiča sa budú sťahovať všetky údaje tak pravidelne, ako je to ustanovené členským štátom, a že príslušné údaje sa budú sťahovať častejšie, aby sa zabezpečilo sťahovanie všetkých údajov týkajúcich sa činností vykonávaných týmto podnikom alebo pre tento podnik.

44. Podľa čl. 33 ods. 2 nariadenia č. 165/2014, dopravné podniky uchovávajú záznamové listy a výtlačky, ak sú výtlačky urobené na účely dosiahnutia súladu s článkom 35, v chronologickom poradí a v čitateľnej podobe najmenej jeden rok po ich použití a poskytnú kópie dotknutým vodičom, ktorí o ne požiadajú. Dopravné podniky tiež poskytnú kópie údajov stiahnutých z kariet vodiča dotknutým vodičom, ktorí o ne požiadajú, spolu s výtlačkami týchto kópií. Záznamové listy, výtlačky a stiahnuté údaje sa predložia alebo odovzdajú na požiadanie ktoréhokoľvek oprávneného kontrolného úradníka.

45. Z protokolu zo dňa 03.11.2016 vo vzťahu k sporným porušeniam povinností vyplýva, že sťažovateľ

ako zamestnávateľ nepredložil za kontrolované obdobie použité záznamové listy vodičov vozidla X., vozidla X. a vozidla X.. Tiež sťažovateľ nezabezpečil v období od septembra 2015 do augusta 2016 stiahnutie údajov z kariet 17 vodičov. Kasačný súd považoval zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi za dostačujúce na riadne posúdenie veci a ustálenie záveru, že sťažovateľ sa uvedeným konaním dopustil správneho deliktu podľa § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z.

46. Zákonodarcu koncipoval tento druh zodpovednosti zamestnávateľa za správny delikt ako objektívnu zodpovednosť. Objektívny charakter zodpovednosti znamená, že zamestnávateľ sa stáva zodpovedným za porušenie povinnosti už tým, že k porušeniu došlo, a to bez ohľadu na to, či ide o zavinené alebo nezavinené konanie či opomenutie. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu.

47. K sťažnostným bodom žalobcu v prvom rade považuje kasačný súd za potrebné poukázať na poznámku pod čiarou k § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z., ktorá v súvislosti s ukladaním pokút za porušenie iných povinností ustanovených týmto zákonom alebo osobitnými predpismi odkazuje na nariadenie (ES) č. 561/2006 a nariadenie (EHS) č. 3821/85. Nariadenie č. 3821/85 bolo zrušené nariadením č. 165/2014, pričom v čl. 47 tohto nariadenia je výslovne uvedené, že odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie. Inšpektorát práce vykonal kontrolu u sťažovateľa v dňoch 11.10.2016, 21.10.2016, 4.10.2016 - 28.10.2016 a 03.11.2016, pričom kontrolovaným obdobím boli mesiace september 2015 až september 2016. Inšpekciou zistené nedostatky svedčia o porušení povinnosti žalobcu pred i po dni účinnosti nariadenia č. 165/2014, t. j. 02.03.2016. Inšpektorát práce preto správne posúdil tak porušenie povinnosti zabezpečiť stiahnutie údajov z kariet vodičov tak pravidelne ako je to stanovené členským štátom (28 dní) pri správnom posúdení skutku ako správny delikt podľa § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z. a zistené porušenie povinnosti sťažovateľa predložiť záznamové listy vodičov ako porušenie čl. 33 ods. 2 nariadenia č. 165/2014, i keď je treba prisvedčiť žalobcovi, že len vo vzťahu od účinnosti nariadenia č. 165/2014. Z. z. Napadnuté rozhodnutie žalovaného preto vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci, bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi a na základe riadne zisteného skutkového stavu.

48. Na území Slovenskej republiky problematiku sociálnej legislatívy v doprave a používania tachografov upravuje zákon č. 462/2007 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 01.11.2017 a ktorý sa odvoláva aj na nariadenie č. 165/2014. Z čl. 38 ods. 1 nariadenia č. 165/2014 upravujúceho postavenie kontrolných úradníkov vyplýva, čím majú disponovať, aby mohli plniť úlohy, ktoré im uvedené nariadenie zveruje. Tieto požiadavky sú zabezpečené zákonmi č. 125/2006 Z. z. a č. 462/2007 Z. z., ktorými je nepochybne daná právomoc inšpektora práce ako kontrolného úradníka na plnenie úloh v zmysle nariadenia č. 165/2014.

49. Dôvod, pre ktorý tieto záznamové zariadenia boli zavedené, spočíva v tom, aby bolo možné uskutočňovať relevantnú kontrolu pracovnej doby vodičov nákladných vozidiel a vodičov prepravujúcich viac ako osem ľudí. Z tohto dôvodu boli stanovené pravidlá na možné denné doby vedenia vozidiel, denné doby odpočinku a povinnosti vodičov týchto vozidiel vykonať po stanovenej dobe tzv. bezpečnostnú prestávku. Tieto povinnosti zaviedlo prvýkrát nariadenie č. 543/69, ktoré bolo nahradené nariadením č. 3820/85 a následne nariadením ES č. 561/2006. Nové nariadenie bolo prijaté predovšetkým za účelom plánovania dennej doby riadenia a prestávok v riadení tak, aby vodič nemohol viesť vozidlo príliš dlho, bez vykonania tzv. bezpečnostnej prestávky.

50. Ukladanie pokút inšpektorátmi práce v zmysle § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z. je potrebné vnímať i v kontexte úmyslu zákonodarcu, ktorým je snaha o zlepšenie sociálneho postavenia zamestnancov a ich ochrana v oblasti cestnej dopravy, a to za účelom predchádzania fatálnym dopravným nehodám v dôsledku nadmerného vyčerpania vodičov.

51. Medzi hlavné úlohy inšpekcie práce patrí vyvodzovanie zodpovednosti za porušovanie právnych predpisov patriacich do vecnej pôsobnosti inšpekcie práce a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv. Takto rámcovo vymedzený sankčný inštitút predstavuje jeden zo základných atribútov dozorného orgánu, prostredníctvom ktorého sa uplatňuje donucovací, ale aj preventívny charakter

inšpekcie práce. Účelom inšpekcie práce však nie je represívne pôsobiť na dozorované subjekty, ale predovšetkým vykonávanie preventívnej činnosti zameranej na zabezpečovanie ochrany života a zdravia zamestnancov, keďže aj pokuty ukladané inšpektorátmi práce majú predovšetkým preventívny a výchovný charakter.

52. Inšpektorát práce v prvostupňovom rozhodnutí uviedol, že pri rozhodovaní o výške pokuty prihliadol na závažnosť porušenia povinností z hľadiska zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vodiča, na kategóriu dopravného podniku v systéme hodnotenia rizikovosti dopravných podnikov a na to, či ide o prvé alebo opakované porušenie povinnosti. Z týchto hľadísk posúdil výšku pokuty s tým záverom, že sa jedná o závažné porušenie právneho predpisu, nakoľko žalobca nest'ahovaním údajov z kariet vodičov (17) v maximálnych lehotách sám ako zamestnávateľ bráni možnosti kontroly svojich vodičov a táto skutočnosť mu môže znemožniť prijímať účinné opatrenia v oblasti organizácie práce vodičov, čo jednoznačne vylučuje možnosť uloženia nižšej pokuty. Správny orgán zároveň vzal v úvahu, že sa jedná o zamestnávateľa s počtom 31 mobilných zamestnancov, čo predpokladá, že má mať dostatok skúseností a vedomostí o povinnostiach, ktoré mu plynú z predpisov upravujúcich sociálnu legislatívu v doprave. Navyše sa nejedná ani o ojedinelý nedostatok, keďže nedostatky v prípade dodržiavania sociálnej legislatívy v doprave boli zistené dva a s väčším počtom údajov. Zároveň v rámci absorpcie sankciu ukladal aj za porušenie pracovnoprávneho predpisu. Uvedené kritéria preto správny orgán hodnotil v prospech vyššej pokuty. Ako poľahčujúcu okolnosť inšpektorát práce zohľadnil, že sa jedná o prvé zistenie porušenia predpisov.

53. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí stotožnil s prvostupňovým rozhodnutím konštatujúc, že inšpektorát práce uložením pokuty vo výške 5000 eur sledoval najmä výchovné a represívne pôsobenie. Uloženie sankciu považoval za primeranú a plniacu aj preventívnu funkciu, nakoľko bude citelná v majetkovej sfére sťažovateľa.

54. Z § 37 ods. 6 zákona č. 462/2007 Z. z. vyplýva, že inšpektorát práce pri ukladaní pokuty prihliada najmä na závažnosť porušenia povinností z hľadiska zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vodiča, na kategóriu dopravného podniku v systéme hodnotenia rizikovosti dopravných podnikov a na to, či ide o prvé alebo o opakované porušenie povinností.

55. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok vo veci sp. zn. 5Sžo/204/2010) je nevyhnutné, aby správny orgán zdôvodnil nielen dôvod, pre ktorý ukladá sankciu, ale aj výšku uloženej pokuty. Pokuty nesmú byť ukladané ľubovoľne, ale v rámci správneho uváženia, ktoré správny orgán náležite odôvodní.

56. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že správne orgány prihliadli pri určovaní výšky pokuty na všetky zákonom predpokladané kritéria, pričom napadnuté rozhodnutia riadne odôvodnili.

57. Kasačný súd pripomína, že pri preskúmaní výšky uloženej pokuty je potrebné vychádzať zo základných rovín pôsobenia sankcie - individuálnej a generálnej. Vo sfére sťažovateľa má uložená pokuta plniť úlohu výchovnú, ako aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie. Je preto žiaduce, aby bola citelná v jeho majetkovej sfére tak, ako to konštatoval aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí. V danom prípade mohol inšpektorát práce uložiť pokutu v zmysle § 37 ods. 3 písm. h) zákona č. 462/2007 Z. z. v rozpätí od 1 660 eur až do výšky 16 660 eur, pričom pokutu uloženú sťažovateľovi za použitia absorpčnej zásady pri dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby považoval kasačný súd vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za primeranú a plniacu úlohu výchovnú, ako aj represívnu. Ak by inšpektorát práce uložil pokutu v zanedbateľnej výške, nedalo by sa predpokladať, že by splnila svoj účel. Uložená pokuta plní taktiež preventívnu úlohu, najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností (generálne pôsobenie), ktorých má odradiť od protiprávneho konania.

58. Záverom kasačný súd dodáva, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými námietkami sťažovateľa.

59. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

60. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

61. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.